

Stichting
Dienstverlening aan
Buitenlanders



JAARVERSLAG 2017

Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders

JAARVERSLAG 2017

Contactgegevens

Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB)

Herenstraat 34

3512 KD Utrecht

Telefoon 030-2519246

E-mail: usrk.sjd@hetnet.nl

Rekeningnummer NL64INGB0004253482 t.n.v. SDB Utrecht

Zie ook onze website www.sdb-utrecht.nl



Jaarverslag SDB 2017

Voor u ligt het jaarverslag over 2017 van de Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB). Voor wie onze stichting nog niet (goed) kent, schetsen we in paragraaf 1 eerst de werkwijze die onze stichting typeert. In paragraaf 2 doen we verslag van hoe het jaar 2017 voor ons is verlopen. In paragraaf 3 vertellen we het verhaal van enkele van onze cliënten. In paragraaf 4 kijken we vooruit naar 2018. In paragraaf 5 laten we in tabellen, cijfers en aantallen zien hoe onze dienstverlening in 2017 kon worden gekarakteriseerd. Paragraaf 6 is de financiële paragraaf, waarin we een overzicht geven van de financiële situatie van de SDB in 2017. Voor wie geïnteresseerd is in de feitelijke achtergrondgegevens, beschrijven we in de bijlage voorgeschiedenis, doel, organisatie en bestuurssamenstelling van de stichting.

1. Wat doet de stichting?

Doelgroep

De cliënten, vrijwel allemaal niet-Europese buitenlanders, worden aangemeld door een verwijzer of nemen op eigen initiatief contact op met het bureau. Meestal gaat het om (ex-)asielzoekers, uitgeprocedeerd of in een vervolprocedure, maar in elk geval zonder recht op ondersteuning van overheidswege. In principe wordt iedereen die zich als cliënt aanmeldt en die kennelijk tot de doelgroep behoort te woord gestaan.

Werkwijze

Als het om een ongedocumenteerde gaat, wordt aan de hand van zijn verhaal en van de inhoud van zijn dossier beoordeeld of er een reële kans is om alsnog een vergunning tot verblijf te krijgen. Als dat zo is, en dat is regelmatig het geval, dan volgt verwijzing naar een advocaat. Vaak blijkt het belangrijk dat het bureau voorbereidend werk voor de advocaat doet. Het is gebruikelijk mee te gaan naar de advocaat, al was het maar om er zeker van te zijn dat cliënt en advocaat elkaar begrijpen. Het bureau blijft de procedure volgen.

Als er geen reële kans op een verblijfsvergunning is, wordt bekeken of het leven van de cliënt op andere wijze weer op de rails te krijgen is, door terugkeer of doormigratie (wat zelden mogelijk is), of door het creëren van een situatie waarin de cliënt tot rust kan komen om zich op de toekomst te oriënteren.

Naast vreemdelingenrecht komen ook andere rechtsgebieden aan de orde, waaronder strafrecht, gezondheidsrecht, sociaal zekerheidsrecht en familierecht. De sociaal juridische dienstverlening is de kerntaak van het bureau. Hierna worden de daaruit voortvloeiende afgeleide taken vermeld, met als belangrijkste de toeleiding naar medische zorg en de materiële ondersteuning.

Vooraf veel ongedocumenteerde cliënten hebben ernstige gezondheidsproblemen, vaak van psychische aard. Wanneer zij bij het bureau komen, zijn zij doorgaans niet of niet meer in behandeling voor hun klachten. SDB ziet het als haar taak om hen zo snel mogelijk naar de gezondheidszorg te verwijzen. Er worden contacten gelegd en onderhouden met huisartsen, tandartsen, apothekers, ziekenhuizen, instellingen voor GGZ enzovoort. Vaak wordt met de cliënt naar de behandelaar meegegaan. Dat zorgt meestal voor een betere communicatie tussen behandelaar en cliënt en voorkomt daardoor misverstanden.

Als gevolg van de per 1 januari 2009 gewijzigde regelgeving met betrekking tot de toegang van onverzekerden tot de gezondheidszorg, is het wat eenvoudiger geworden om de ongedocumenteerde

en dus onverzekerde cliënten bij de arts, apotheker enzovoort te krijgen. Wel is er het probleem dat in het nieuwe stelsel geen bekostiging bestaat voor tandarts, fysiotherapeut en pedicure (dat laatste is van belang omdat veel cliënten als gevolg van een zwervend bestaan ernstige voetproblemen hebben). Voor dat deel van de zorg moet de hulpverleningsinstelling dus in de beurs tasten om de cliënt te kunnen helpen. Ook is enige tijd geleden de regel ingesteld dat € 5 per recept moet worden betaald.

Er komen cliënten naar het bureau die dakloos zijn of op het punt staan dakloos te worden, of zwerven van het ene zeer tijdelijke onderkomen naar het andere. Het vinden van onderdak is uiteraard urgent, maar erg moeilijk. De stichting heeft niet de middelen om voor iedereen een kamer te huren, maar soms is een oplossing te vinden met assistentie van een diaconie of een particulier. Cliënten die niet in aanmerking komen voor opvang door de overheid hebben geen legale mogelijkheid om zelfstandig in hun levensonderhoud te voorzien. Door gebrek aan middelen kan de stichting slechts in enkele uitzonderlijke gevallen mensen aan leefgeld helpen. Ook hier biedt samenwerking met derden soms uitkomst. Het bekostigen van onderdak en het verstrekken van leefgeld blijft beperkt tot cliënten die langdurig begeleid worden in het kader van een juridische procedure en/of medische behandeling.

Verder worden soms cliënten op weg geholpen naar inburgering, Nederlandse les, ondersteuning door het UAF, enzovoort.

Cliënten worden als dat nodig is op meerdere van de hierboven genoemde terreinen intensief en langdurig begeleid. Naast de sociaal juridische dienstverlening als kerntaak is dit aspect het meest kenmerkend voor SDB.

Samenwerking

Het bureau werkt veel samen met derden. Dit is vooral van belang wanneer het gaat om cliënten in andere plaatsen. Dat SDB cliënten heeft buiten stad en regio Utrecht heeft twee redenen. Ten eerste zwerven mensen uit de doelgroep van Utrecht nogal eens naar een andere plaats en SDB kan hen niet allemaal aan onderdak in Utrecht helpen. Ten tweede verwijzen particulieren en instellingen op grond van goede ervaringen met SDB dikwijls iemand naar het bureau door. SDB zoekt dan naar mogelijkheden om hulp in of nabij de verblijfplaats te regelen.

In de afgelopen jaren heeft het bureau contacten ontwikkeld met instellingen en personen in allerlei plaatsen, en waar die contacten ontbreken is vaak de benodigde informatie te vinden via bijvoorbeeld (de websites van) LOS of VluchtelingenWerk. Vaak blijkt dat de cliënt geheel aan een plaatselijke instelling of particulier kan worden toevertrouwd. Dat gebeurt dan ook. In andere gevallen komt het tot een taakverdeling waarbij het bureau zich vooral bezighoudt met de juridische kant van de zaak. Als ter plaatse geen hulp te vinden is (bijvoorbeeld als de cliënt niet tot de doelgroep van de enige plaatselijke instelling behoort, omdat hij niet uit het plaatselijke AZC afkomstig is) zal het bureau het contact met de cliënt blijven onderhouden.

Op lokaal en landelijk niveau wordt samengewerkt met diverse instellingen. Zo neemt SDB deel aan het Utrechtse besturen- en hulpverleningsoverleg (waaraan alle plaatselijke instellingen deelnemen) en aan het Platform Migranten zonder Verblijfsvergunning. Door samen te werken met andere organisaties kan de hulpverlening op elkaar worden afgestemd en kunnen overlappingsen worden voorkomen.

Deskundigheidsbevordering

Het is voor het werk van de stichting van groot belang de inmiddels opgebouwde expertise in haar soort dienstverlening te verdiepen en uit te breiden. Het gaat dan vooral om ontwikkelingen in het

vreemdelingenrecht. Het is gewenst dat de medewerkers met enige regelmaat cursussen volgen (bijvoorbeeld bij OSR), maar de kosten daarvan zijn moeilijk op te brengen. Dus wordt grotendeels volstaan met zelfstudie en deelname aan veelal kosteloze conferenties.

Reflectie

Het is belangrijk dat de stichting zich regelmatig bezint op haar taak en werkwijze. Daartoe is in het in 2007 opgestelde beleidsplan de bepaling opgenomen dat het beleidsplan jaarlijks zal worden geëvalueerd en waar nodig bijgesteld. De meest recente versie van het beleidsplan kunt u vinden op de website van de SDB.

2. De stichting in 2017

In 2017 werden door SDB 47 dossiers behandeld (2016: 36). Het aantal nieuwe cliënten was 24 (2016: 13). Kort advies en verwijzing per telefoon zijn in deze cijfers niet meegenomen. Het meeste werk zat weer in een tiental dossiers, daar gaat het om cliënten die langdurig worden begeleid in veelal zeer complexe zaken. De cliënten verblijven deels in de stad Utrecht (23), andere plaatsen in de provincie Utrecht (4), of daarbuiten (20).

De werkzaamheden waren weer gevarieerd. Het ging om het vinden van opvang of onderdak, juridisch werk ter voorbereiding van een procedure, en verwijzing naar de gezondheidszorg. Verzoeken om financiële ondersteuning waren ook niet zeldzaam, maar vaak moeilijk te honoreren.

De meeste cliënten hebben geen recht op opvang in een AZC, en het vinden van onderdak was in dit jaar zo mogelijk nog moeilijker dan voorheen. De instellingen die in Utrecht opvang verlenen zitten vol, hebben een – vaak lange – wachtlijst, en hebben op een enkele uitzondering na door de gemeente opgelegde stringente opvangcriteria. Datzelfde geldt voor de Bed-Bad-Brood-voorzieningen die in enkele andere steden bestaan. In de meeste gemeenten is geen enkele voorziening. Dat dwingt tot creatieve oplossingen, zoals huisvesting bij een particulier en eventueel financiering samen met een lokale instelling, bijvoorbeeld een diaconie. Dit is – met veel inspanning - doorgaans gelukt. Op deze manier konden gemiddeld zes mensen aan onderdak worden geholpen, met tijdelijk een bescheiden leefgeld. In de loop van het jaar bleek dat in 2018 twee fondsen de SDB niet meer zullen ondersteunen. Daardoor zal in 2018 alleen nog maar bij hoge uitzondering enig leefgeld kunnen worden gegeven.

Het juridische werk betrof ook dit jaar uiteraard meestal het vreemdelingenrecht, maar ook kwamen familierecht, sociaal zekerheidsrecht, naturalisatie en zelfs strafrecht aan de orde. Veel tijd ging zitten in gesprekken met cliënten, onderzoek van zaken alvorens cliënten naar een advocaat te verwijzen, contacten met advocaten, zorgverleners en collega-instellingen. Het is altijd plezierig als inspanning tot een goed resultaat leidt. In twee gevallen is mede door voorbereidend werk van SDB een verblijfsvergunning afgegeven.

Door de bezuinigingen op de gefinancierde rechtshulp zijn advocaten noodgedwongen steeds terughoudender met het aannemen van bewerkelijke zaken. Dat betekent dat SDB veel voorwerk moest doen zodat de advocaat minder uren aan de zaak hoefde te besteden.

Een blijvend probleem was ook in 2017 gelegen in de niet op te brengen kosten van tolken. Dus moest nogal eens de assistentie van een (soms beperkt) Nederlands sprekende landgenoot van de cliënt worden ingeroepen, hetgeen niet altijd leidt tot een goede communicatie.

Af en toe heeft SDB voorlichting gegeven aan reguliere instellingen. Men weet daar soms niet al te veel van vreemdelingenrecht of sociaal zekerheidsrecht, en dan is het goed om het een en ander uit te kunnen leggen.

3. Voorbeelden

In deze paragraaf vertellen we het verhaal van drie van onze cliënten. Deze voorbeelden laten goed zien hoe de SDB te werk gaat.

Casus 1 Na 18 jaar een verblijfsvergunning...

1999: Mohammed vlucht - zoals zovelen in die tijd - uit Soedan, deelstaat Zuid- Kordofan, het gebied van de Nuba-bevolking waartoe hij behoort. Hij is dan nog minderjarig en doet een asielaanvraag in Nederland.

2013: Mohammed komt hij bij ons na een mislukte poging hem uit te zetten en op straat te zijn gezet vanuit Vreemdelingenbewaring. Dit troffen we aan in zijn dossier: 1e asiel afgewezen, 2e asiel afgewezen, Buiten Schuld aanvraag ongegrond verklaard; verzoek verblijf op grond van schrijnende omstandigheden afgewezen, verzoek generaal pardon afgewezen (was enige dagen weg uit Nederland), vijf maanden in Vreemdelingenbewaring gezeten. Mohammed was dik (geworden), had veel rugpijn, was depressief en inactief. De SDB startte alle medische trajecten weer op, waaronder ook een GGZ-instelling en keerde een maandelijks bijdrage van 150,-- voor woonkosten uit voor een kamertje bij iemand in huis. Enkele jaren lang waren er geen juridische aanknopingspunten meer. We hielden contact.

2016: Mohammed is op bezoek bij ons en we bespreken zijn schijnbaar hopeloze toestand. Uit het gesprek komt ineens iets naar voren waar hij niet eerder over sprak. Hij blijkt voor een belangrijke politieke partij zowel in Soedan (dat wisten we al), maar ook in Nederland actief betrokken te zijn. Hij neemt al sinds enkele jaren deel aan oppositionele bijeenkomsten. Dit diepen wij verder uit, en we activeren hem om een en ander duidelijk te maken. Hij weet wel dat dat risico's met zich meebrengt: hij staat op foto's, en beelden van demonstraties bereiken de Soedanese media en de Soedanese autoriteiten. Hij weet niet dat dit in Nederland een 'réfugié surplace' is, waarmee je alsnog een beroep op het Vluchtelingenverdrag kunt doen.

2017: Goed voorbereid gaan we naar een door de SDB uitgezochte geschikte advocaat voor een aanvraag. Dankzij een tolk kan hij nu nog eens zijn hele verhaal doen. Na een voornemen van de IND om af te wijzen, brengt de advocaat namens hem haar zienswijze in. Niet veel later willigt de IND het verzoek in en is hij na 18 jaar in het bezit van een verblijfsvergunning.

Nazorg: Mohammed, die nog op een kamertje woont, moet nu een woning krijgen in de gemeente waar hij sinds jaren verblijft. Dat kan nog maanden duren, misschien wel een half jaar of langer. Hij kan zolang in een AZC wonen, stelt de gemeente voor, maar via Vluchtelingenwerk aldaar maken we duidelijk dat dat minder goed is voor zijn geestelijke gezondheid. Pas na het verkrijgen van een woning zal hij een bijstandsuitkering, inburgering en zicht op werk krijgen. Nu ontvangt hij zolang een uitkering van de COA, een bedrag waarvan hij niet of nauwelijks zijn kamertje kan betalen. Nog enige maanden heeft de SDB zijn bijdrage voor woonkosten voortgezet en we betreuren het dat hij na 18 jaar stilstand in zijn bestaan nog steeds niet aan de slag kan...

Casus 2 Toch niet dakloos...

Jamila is geboren in een Palestijns vluchtelingenkamp op enkele kilometers van Damascus, Syrië. Haar echtgenoot vluchtte met zijn moeder en broer naar Nederland en zij kregen een verblijfsvergunning en spoedig daarna een woning aangeboden. Een jaar later, in november 2015, is Jamila naar Nederland gevlucht en voegde zich bij haar echtgenoot. Maar het gaat niet goed, schoonmoeder accepteert haar niet, en ook haar echtgenoot wil haar niet in huis hebben. Jamila verlaat het huis en vraagt een Nederlandse echtscheiding aan.

De IND verstrekt haar een zelfstandig verblijfsasiel voor vijf jaar, dus niet meer een afhankelijke verblijfsvergunning. Dat is gunstig natuurlijk, maar ze staat wel op straat. Alle gemeenten hebben een taakstelling om statushouders van een passende woning te voorzien. Echter: Jamila heeft deze 'voorkeursbehandeling' al genoten (als helft van een echtpaar) en verschilt niet van andere Nederlanders met relationele problemen die hun woning verlaten, is de algemene opvatting.

Als zij bij ons komt om raad, is zij net bezig twee examens Nederlands te gaan afleggen bij Babel in Utrecht. Wij kunnen voor haar twee dagen en nachten verblijf in een hostel financieren. Daarna weten we het ook niet. Tot er een goede tip komt die we tot dusver over het hoofd zagen. Jamila heeft immers een verblijfsvergunning en kan dus gebruik maken van reguliere hulp. Back Up in Utrecht geeft hulp aan dak- en thuisloze jongeren tussen de 18 en 26 jaar. Ze kunnen een onderdak regelen, bijstand aanvragen, begeleiden, kortom net wat zij even nodig heeft.

Casus 3 Naturalisatie

In het begin van 2017 konden we voor een Soedanees gezin met een ongedocumenteerde moeder aan een fonds komen, waarmee de naturalisatie van vader en het oudste kind kon worden gefinancierd en dus aangevraagd. Dit deden we om de positie van het gezin te versterken; er loopt een beroepszaak 8 EVRM met bijzondere aandacht voor het oudste kind dat ernstige ontwikkelingsachterstanden heeft. Het gezin is niet in staat dat leges zelf te betalen.

In mei 2017 komt er een baanbrekende uitspraak van het Europese Hof in de inmiddels beroemd geworden zaak Chavez-Vilchez. Die uitspraak houdt in dat tussen de vreemdeling (vader of moeder) en het Nederlandse kind zo'n afhankelijkheidsverhouding bestaat, dat het Nederlandse kind gedwongen zou zijn het grondgebied van de Unie (Nederlands kind heeft ook het burgerschap van de Unie) te verlaten wanneer zijn ouder verblijfsrecht wordt geweigerd. Inmiddels is de gemeente waar het gezin woont gevraagd via de IND de naturalisatieprocedure te bespoedigen (meestal duurt het een jaar). Dat is gelukt en inmiddels heeft de ceremonie plaatsgevonden. Een nieuwe verblijfsaanvraag voor de moeder is ingediend en zij heeft in afwachting daarvan een tijdelijk verblijf gekregen.

4. 2018 en verder

Voorspellen is moeilijk, vooral als het om de toekomst gaat. Toch is één ding zeker: de mensen uit onze doelgroep zullen altijd bij ons zijn, en dus blijft de noodzaak van ons soort werk bestaan. Op het ogenblik is de overheid bezig met een poging om een min of meer sluitend systeem van opvang van ongedocumenteerden te ontwerpen, met vier b's: bed, bad, brood en begeleiding. Het is een goede vraag hoe men denkt die vierde b te zullen bemensen. En of niet toch een flink aantal mensen buiten de b-b-b-b-boot zal vallen.

Er is een grote kans dat het voornemen van diezelfde overheid om pas later in de asielprocedure rechtsbijstand te verschaffen zal leiden tot meer afgewezen asielzoekers. Gecombineerd met de al eerder aangebrachte bezuiniging op de rechtshulp, zorgt dat er wellicht voor dat de omvang van de

doelgroep niet kleiner wordt. En wat SDB betreft: vermindering van inkomsten zal het werk bepaald niet gemakkelijker maken.

Het werk van SDB zal veel inspanning en vindingrijkheid blijven vergen. Wij hopen dat wij in goede samenwerking met collega-instellingen, kerken en anderen goede hulp kunnen blijven bieden. Ook de toekomst van de SDB zelf wordt tegen het licht gehouden, het is immers niet eenvoudig om als kleine stichting in het huidige hulpverleningsveld onze belangrijke kleinschalige hulp te kunnen blijven bieden. In 2017 zijn hierover zowel intern, als ook met enkele kerkelijke organisaties, gesprekken gevoerd. Deze gesprekken gaan ook in 2018 verder, de uitkomst is op dit moment (maart 2018) nog ongewis.

5. Enkele overzichten

Landen van herkomst

In 2017 waren 47 dossiers in behandeling, zie tabel 1 (in 2016: 36). De cliënten waren afkomstig uit 16 landen. Twee personen hadden de Nederlandse nationaliteit. Het aandeel van personen uit Soedan, inclusief Zuid-Soedan, was nog steeds verreweg het grootste, 45 % (2016: 58 %).

Tabel 1 Landen van herkomst van SDB-cliënten in 2017

	Aantal cliënten
Soedan	19
Guinee	5
Eritrea	4
D.R. Congo	2
Afghanistan	2
Iran	2
Ethiopië	2
Libië	1
Marokko	1
Sierra Leone	1
Soedan, Nederlandse nationaliteit	1
Zuid-Soedan	1
Somalië	1
Syrië, Palestijnse afkomst	1
Irak	1
Togo	1
Togo, Nederlandse nationaliteit	1
Angola	1
Totaal	47

Verblijfplaats

Van de 47 cliënten verbleven 27 (57 %) in de stad of de provincie Utrecht, en 20 (43 %) elders in Nederland. SDB helpt zoveel mogelijk de mensen waar zij zich bevinden, dichtbij hun sociaal netwerk of zorgverlener. Daardoor willen wij ook voorkomen dat zij nodeloos naar Utrecht trekken (waar het nog steeds erg moeilijk is om opvang te vinden).

Tabel 2 Verblijfplaats (per 31/12/2017)

	Aantal cliënten
Stad Utrecht	23
Overig provincie Utrecht	4
Elders in Nederland	20
Totaal	47

Enige achtergrondkenmerken

Bij 24 dossiers (51%) ging het om nieuwe cliënten, meer dan in 2016: 13 nieuwe cliënten (36 %).

Tabel 3 Enige kenmerken van SDB-clieënten (per 31/12/2017)

	Aantal cliënten
Al cliënt in 2016 of eerder	
- Gezin	5
- Man	16
- Vrouw	2
Nieuw in 2016	
- Gezin	2
- Man	17
- Vrouw	5
Totaal	47

Status

Bij 34 van de 47 dossiers (72 %) ging het om buitenlanders zonder verblijfsvergunning (2016: 81 %). Het aantal cliënten "in procedure" is beperkt. Wel is voor sommigen een procedure in voorbereiding.

Tabel 4 Status per 31 december 2017

	Aantal cliënten
Verblijfsvergunning	
- voor onbepaalde tijd	6
- voor bepaalde tijd	5
Geen verblijfsvergunning	
- In procedure	3
- Geen procedure: ex-asielzoeker	30
- Geen procedure: overig	1
Nederlandse nationaliteit	2
Totaal	47

Rechtsgebieden

Vreemdelingenrecht blijft – uiteraard – het belangrijkste rechtsgebied.

Tabel 5 Rechtsgebieden

	Aantal cliënten
Vreemdelingenrecht	36
Naturalisatie	4
Sociale zekerheid	1
Familierecht	4
Strafrecht	1
Toeslagen	1

Aard van de hulpverlening, anders dan op juridisch gebied

Bij verwijzingen naar de gezondheidszorg zijn de nieuwe gevallen vermeld. Bij veel oude cliënten bleef het nodig contact met de zorgverlener te onderhouden. Met acht cliënten werden min of meer regelmatig ondersteunende gesprekken gevoerd. Aan negen cliënten is gedurende langere tijd leefgeld betaald, het gemiddelde was zes per maand.

Tabel 6 Aard van de hulpverlening (anders dan op juridisch gebied)

	Aantal cliënten
Verwijzing naar gezondheidszorg	
- Somatisch	2
- GGZ	4
Ondersteunende gesprekken	8
Financiële ondersteuning	
- Langdurig	9
- Incidenteel	7
- Betaling leges naturalisatie	1
Zorgen voor opvang	7
Huisvesting	3
Doorverwijzing naar andere instelling (Raadsliedenwerk, Juridisch Loket, Kruispunt)	4

6. Financieel jaarverslag 2017 en begroting 2018

Evenals in de afgelopen drie jaren, leek het er medio september op dat ook in 2017 de donaties en giften die de SDB tot op dat moment had ontvangen niet toereikend zouden zijn om de uitgaven te dekken. De stichting stevende af op een verschil met de begroting van ongeveer € 6.000. Dit negatieve saldo kon de stichting niet opvangen uit haar reserves. Als beheersmaatregel hebben we daarom vanaf de maand september de uitgaven van de leefgeldten drastisch teruggebracht en in de laatste maanden van het jaar 2017 is er dan ook minder leefgeld uitgekeerd dan in voorgaande jaren. Dit beleid – het terugbrengen van de post leefgeldten – zetten we in 2018 voort.

De uitgaven lagen in 2017 in zijn geheel ongeveer 10% onder de lijn van de begroting. De drastische versoering in onze uitgaven wordt echter niet goed zichtbaar in de uitgaven, omdat in 2017 een opgebouwde achterstallige betaling aan een bevriende organisatie uit 2016 is terugbetaald.

Voor het leefgeld dat in 2017 is uitgekeerd, zijn doelgericht giften geworven bij particulieren die de stichting een warm hart toedragen. Daarnaast zijn er extra wervingsacties opgezet. Dit heeft onder andere een ruimhartige gift van het Broederschapshuis Bilthoven van € 2.000 opgeleverd. Hierdoor konden we de vaste lasten betalen (ongeveer € 650 per maand) en konden we tevens een kleine reserve opbouwen om de kosten in de eerste maanden van 2018 - de periode tussen 'start uitgaven' en 'eerste ontvangst giften' - te garanderen. De financiële situatie is dankzij de genomen maatregelen ten opzichte van eerdere jaren stabiel te noemen. Bovendien hebben enkele trouwe particuliere donateurs dit jaar weer ruimhartige grote en kleine giften gedaan, in totaal ruim € 3.200. Dit alles heeft geresulteerd in een positieve jaarafsluiting van ongeveer € 6.500 euro in kas.

Dit op het oog financieel positieve beeld is helaas gekleurd. Een van de fondsen (Konferentie Nederlandse Religieuzen, PIN) die ons jarenlang een substantiële bijdrage (een derde deel van onze begroting) deed toekomen, heeft aangegeven in 2018 haar bijdrage te staken. De belangrijkste reden hiervoor is haar zorg inzake de continuïteit van de stichting. PIN geeft aan meer kansen te zien in de samenwerking met andere organisaties die op hetzelfde terrein werkzaam zijn. Het bestuur heeft deze boodschap ter harte genomen en actief organisaties benaderd om de mogelijkheden tot samenwerking met diverse organisaties te verkennen. Helaas heeft dit niet geleid tot de beoogde samenwerking. Zie ook paragraaf 4 van het algemene deel van dit jaarverslag.

We hebben in 2017 ook van enkele nieuwe fondsen een bijdrage ontvangen. Zo hebben ORCA (€ 500) en de Burkens Stichting (€ 1.480) ons dit jaar verblijd met een gift.

Daarnaast kreeg de SDB bijdragen van de eerder genoemde Konferentie Nederlandse Religieuzen (PIN) (€ 10.000), Diaconaal Missionair Orgaan Utrecht (€ 2.500) en het Katholieke Caritas der Stad Utrecht (€ 2.500). Door de veranderde voorwaarden van Stichting Rotterdam hebben we in 2017 €4.000 mogen ontvangen en heeft deze stichting ons voor het jaar 2018 nog eens € 1.000 toegezegd. Ook enkele collecteopbrengsten deden een duit in het zakje. Bij elkaar een goede € 4.000. Van de kerkgenootschappen waren dit met name de Diakonie van de Lutherse kerk in Utrecht, de Remonstrantse Gemeente, Holy Trinity Anglican Church en de Doopsgezinde Gemeente Utrecht.

De totale inkomsten van particulieren, kerken en fondsen bedroegen ongeveer € 31.300. Dit is ongeveer € 2.000 minder dan was geraamd in de begroting van 2017. De totale uitgaven in 2017 komen ongeveer uit op het bedrag van € 29.700.

Alle giften en donaties werden door de SDB in grote dank aanvaard!

H.(Harmen) Pelgrum, penningmeester SDB

Balans, financieel jaarverslag 2017

Balans

activa	31-dec-16	31-dec-17		passiva	31-dec-16	31-dec-17
rekening courant	€ 478,38	€ 6.271,42		eigen vermogen	€ 5.328,04	€ 6.835,89
rentemeerrekening	€ 9,29	€ 9,31				
betaalde borg	€ 500,00	€ 500,00				
renterek. ASN	€ 4.340,37	€ 55,16				
totaal:	€ 5.328,04	€ 6.835,89		totaal:	€ 5.328,04	€ 6.835,89

Overzicht lasten en baten 2017 en begroting 2018

LASTEN

	Begroting 2017	Realisatie 2017	Begroting 2018
Cliëntgebonden			
Leefgeld	€ 23.000,00	€ 21.073,42	€ 2.000,00
Huur kamer	€ -	€ -	
Overnachtingen	€ -	€ -	
Reiskosten	€ 250,00	€ 82,50	€ 250,00
Tolk- en vertaalcentrum	€ 750,00	€ 207,54	€ 750,00
Juridische Bijstand	€ 500,00	€ -	€ 500,00
Studie-/cursuskosten	€ 100,00	€ 351,22	€ 250,00
Bureaunkosten			
Telefoon, internet	€ 1.500,00	€ 1.353,16	€ 1.500,00
Computer, fax, ed	€ 350,00	€ 349,00	€ 350,00
Portokosten	€ 50,00	€ -	€ 50,00
Kopieerkosten	€ 100,00	€ 11,34	€ 50,00
Website	€ 100,00	€ 64,13	€ 100,00
Reiskosten vrijwilligers	€ 1.100,00	€ 951,40	€ 1.000,00
Kosten vrijwilligers	€ 1.200,00	€ 1.526,84	€ 1.200,00
Huur huisvesting	€ 3.000,00	€ 3.000,00	€ 3.000,00
Kantoorbenodigdheden	€ 300,00	€ 293,86	€ 300,00
Huishoudelijke artikelen	€ 50,00	€ 17,05	€ 50,00
Bankkosten	€ 150,00	€ 219,41	€ 200,00
Kamer van Koophandel	€ 50,00	€ -	€ 50,00
Overige kosten (kantoor)	€ 250,00	€ 181,44	€ 200,00
Deskundigheidsbevordering/	€ 750,00		€ 750,00
Juridische vakliteratuur	€ 250,00	€ -	€ 250,00
Totaal	€ 33.800,00	€ 29.682,31	€12.800,00

BATEN

	Begroting 2017	Realisatie 2017	Begroting 2018
Sponsors			
Particulieren	€ 3.300,00	€ 3.277,50	€ 2.000,00
Organisaties :	€ 30.500,00		€ 10.800,00
Konf.Ned.Religeuzen (PIN)		€ 10.000,00	
Stichting Rotterdam		€ 5.000,00	
Diaconaal Missionair Orgaan		€ 2.500,00	
Burkens stichting		€ 1.480,00	
Remonstrantse Gem Utrecht		€ 750,00	
Lutherse Diaconie		€ 1.000,00	
SILO		€ 396,50	
Doopsgezinde Gemeente Utrecht		€ 1.100,10	
ORCA		€ 500,00	
Protestantse gemeente Tiel		€ 210,22	
Protestantse gemeente Zeist		€ 80,00	
Trinity Anglican Church		€ 500,00	
Broederschaphuis Bilthoven		€ 2.000	
Katholieke Caritas der Stad Utrecht		€ 2.500	
Totaal	€ 33.800,00	€ 31.294,32	€ 12.800,00

Bijlage: voorgeschiedenis, doel en organisatie

Voorgeschiedenis

De oorsprong van de SDB ligt in 2001, toen de Utrechtse Stedelijke Raad van Kerken (USRK) besloot een werkgroep voor sociaal juridische dienstverlening aan buitenlanders in te stellen. De reden daarvoor was dat al te veel niet-Nederlanders verdwalen in het woud van regelgeving doordat zij geen toegang hebben of weten te vinden tot de bestaande instellingen. Dat geldt vooral voor buitenlanders zonder verblijfsstatus ('ongedocumenteerden'), die met name behoefte hebben aan dienstverlening op het gebied van het vreemdelingenrecht, maar ook op andere terreinen.

Er werd een bescheiden kantoorruimte gevonden en een werkgroep opgericht. Een van de leden van de werkgroep, met een hbo-opleiding sociaal juridische dienstverlening, werkt sinds die datum als vrijwilliger op het bureau, wanneer nodig geassisteerd door andere leden van de werkgroep, waaronder een jurist. Er bleek al spoedig veel behoefte te bestaan aan de diensten van het bureau. Daarom heeft de USRK in 2004 besloten het bureau te verzelfstandigen, en op 18 november 2004 is de Stichting Dienstverlening aan Buitenlanders (SDB) opgericht. De band met de USRK bleef daarbij gehandhaafd, mede doordat voor benoeming van bestuurders en wijziging van de statuten de goedkeuring van de USRK nodig is. Ook is in de statuten vermeld dat de stichting is opgericht overeenkomstig de identiteit van de USRK. Sinds eind 2007 huist SDB in de Baptistengemeente Silo aan de Herenstraat 34 te Utrecht.

Doel van de stichting

In de statuten staat als doel van de stichting beschreven "De organisatie van hulpverlening aan voornamelijk dakloze of thuisloze vreemdelingen, die zonder voldoende middelen van bestaan zijn, en voorts al hetgeen met één en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin van het woord."

Organisatie

De organisatie wordt volledig gerund door vrijwilligers en is financieel afhankelijk van donaties. De samenstelling van het bestuur was gedurende het verslagjaar 2016 als volgt:

	Naam	Bestuurslid vanaf	Einde termijn
Voorzitter	de heer ing. T.H. (Teije) Bakker	20-05-2006	einde 3 ^e termijn: 20-05-2018
Secretaris	mevrouw dr. M.H. (Marleen) Kieft	01-10-2008	einde 3 ^e termijn: 01-10-2020
Penningmeester	heer ing. drs. H. (Harmen) Pelgrum	01-01-2014	einde 1 ^e termijn: 01-01-2018
Waarnemend voorzitter	mevrouw E.C.M. (Ellen) van Eunen	01-01-2016	einde 1 ^e termijn: 01-01-2020

Gedurende het hele verslagjaar was mevrouw M.J. (Joke) de Jongh als sociaal juridisch dienstverlener op het bureau werkzaam. Eveneens gedurende het hele verslagjaar was de heer mr. P.J.L. (Peter) Kretzschmar juridisch medewerker van de stichting. Mevrouw ds. R.C. (Renata) Barnard is als adviseur aan de stichting verbonden.